

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010343
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718010343.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Jána Bobora v trestnej veci obžalovaného W.. C. D. za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) a iné Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 20. júna 2019 o odvolaní obžalovaného W.. C. D. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/68/2018 zo dňa 29.10.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného W.. C. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/68/2018 zo dňa 29.10.2018 bol obžalovaný W.. C. D. uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák., ktorého sa dopustil tým, že

1) dňa 23.02.2018 v čase od 20.37 hod do 22.19 hod. vo X., okres X. na ulici L.. D. XX/XX, v areáli C. domu zničil a poškodil vstupnú bránu z ul. P. E. a jej elektronický zámok, riadenie elektroinštalácie vstupných brán, bezpečnostnej závor, rampy a elektronického vrátnika v celom areáli, 2 ks svietidiel v záhradnej časti pozemku, 2 ks stĺpikového záhradného osvetlenia, parcelačný múr v pamiatkovej zóne mesta na dotyku so vstupnou bránou z ulice P. E., rastliny a okrasne dreviny v záhradnej časti pozemku, a to 5 ks brečtan popínavý, 10 ks ruža v kultivaroch a 2 m² kladeného trávnik, znečistil priestor zvratkami a iným odpadom v priestore pri fontáne, v podbrání, na fasáde objektu, a to tak, že keď sa prechádzal po uvedenom areáli opakovanne kopal do železných brán, záhradných svietidiel, pošliapal a inak zničil rastliny v záhradnej časti pozemku, čím takto svojim konaním spôsobil majiteľom objektu, W.. K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., O. XXX/XX a I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., O. XXX/XX škodu vo výške 7.234,38 Eur,

2) dňa 23.02.2018 v čase okolo 22.26 hod. vo X., okres X. na ul. P. E., pri zastávke C. oproti podniku C. fyzicky napadol W.. K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., O. XXX/XX, a to tak, že keď ho tento dobehol, chytil ho za ruku, aby ho zadržal na mieste do príchodu hliadky polície, nakoľko bol podozrivý zo spáchania majetkovej trestnej činnosti, potom sa začal trhať a chcel uniknúť, pričom následne udrel päťou poškodeného do ľavej časti tváre, na čo sa mu vytrhol, začal na mieste poskakovať a ušiel do podniku C., čím takto spôsobil W.. K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., O. XXX/XX, zranenie v podobe opuchu a modriny v ľavej tvárovej časti pri ústnej dutine, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie.

Za to bol odsúdený podľa § 245 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 46 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Súčasne prvostupňový súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Napokon súd podľa § 287 ods. 1 Tr.por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to W.. K. I. škodu vo výške 1.168,26 Eur.

Svoje rozhodnutie o uznaní viny prvostupňový súd odôvodnil tým, že podľa jeho názoru, vina obžalovaného bola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností. Zdôrazňuje pritom, že ani samotný obžalovaný v podstate nenamietal spáchanie skutku pod bodom 1) obžaloby, namietal len výšku spôsobenej škody, pričom zo skutkových okolností, tak ako vyplývajú z fotodokumentácie, z kamerového záznamu, z ohliadky a pod. je zrejmé, že obžalovaný vnikol do priestoru nádvoria rodinného domu poškodeného, kde sa pohyboval, pričom bol značne pod vplyvom alkoholu a poškodil viaceré veci. V súvislosti s rozsahom poškodenia poukazuje prvostupňový súd nielen na hore uvedené dôkazy, ale i na skutočnosť, že poškodený si následne riadne vyčíslil spôsobenú škodu, ktorú preukázal odbornými vyjadreniami, cenovými ponukami na vykonanie opráv a následnými faktúrami, krycím listom rozpočtu a rozpisom vykonaných prác a v neposlednom rade aj tým, že poisťovňa spôsobenú škodu uhradila, aj keď nie v plnej výške. Navyiac poškodený logicky vysvetlil aj tú skutočnosť, prečo bolo potrebné poškodené veci opraviť a v akom rozsahu (objekt bol v podstate nový, skolaudovaný niekoľko dní pred spáchaním skutku). Taktiež poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný v kritickom čase si ani nemohol pamätať spáchanie skutkov, kedy do vecí kopal a tieto poškodzoval, čo i sám potvrdil vo svojej výpovedi. Z uvedených dôvodov preto kvalifikácia skutku má plnú oporu vo vykonaných dôkazoch. Rovnako tak v prípade skutku č. 2) obžaloby i v tomto prípade mal prvostupňový súd za preukázané, že došlo ku skutku, tak ako bol uvedený v obžalobe. Poukazuje pritom na poškodenie bundy poškodeného, ako i zranenie, ktoré bolo riadne zdokumentované, pričom v tejto súvislosti prvostupňový súd poukazuje na skutočnosť, že k zraneniu poškodeného došlo až s istým odstupom času, a že i v tomto prípade si obžalovaný nemôže pamätať na všetky okolnosti spáchania tohto skutku.

V súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že v prípade obžalovaného prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, súčasne však prihliadol i na priťažujúcu okolnosť, t.j., že spáchal viac trestných činov. Napokon v súvislosti s druhom trestu, ktorý obžalovanému uložil, súd konštatuje, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, teda taktiež na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Nezistil pritom v danom prípade žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu v zmysle ust. § 39 Tr.zák., pričom prihliadol i na skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Podľa názoru súdu, takto uložený trest môže splniť svoj prevýchovný účel.

S poukazom tiež na skutočnosť, že poškodený W.. K. I. si v adhéznom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody z titulu poškodenia vecí, pričom na hlavnom pojednávaní si uplatnil tento nárok už len vo výške 1.168.26 Eur, pretože zvyšok pôvodne uplatneného nároku mu bol uhradený poisťovňou, súd preto zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť takto upravenú škodu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný, a to čo do viny, ako i do trestu. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uvádza, že pokiaľ ide o samotné skutky, ktoré sa mu kladú za vinu, čo do základu nerozporuje, ich spáchanie priznáva, tieto skutky aj potvrdil na hlavnom pojednávaní. Tvrdí však, že skutok v bode 1) rozsudku sa nestal tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku, nakoľko ním neboli spôsobené následky a škoda tak, ako to uvádza skutková veta, pričom rovnako tak v skutku 2) rozsudku, i v tomto prípade má za to, že tento skutok nie je trestným činom. V súvislosti s trestným činom poškodzovania cudzej veci poukazuje na to, že z vykonaných dôkazov, najmä však z kamerového záznamu z miesta skutku je zrejmé a zjavné, s ktorými vecami prišiel do kontaktu, a ktoré poškodil, resp. mohol poškodiť, a naopak, ktoré z vecí neboli poškodené, resp. s ktorými do kontaktu neprišiel. Poukazuje pritom na vstupnú bránu z ulice P. E. aj elektronický zámok, riadenie elektroinštalácie vstupných brán, bezpečnostnú závoru a rampu, elektronický vrátnik v celom areáli, 2 ks svietidiel v záhradnej časti pozemku, parcelačný múr v pamiatkovej zóne mesta na dotyku so vstupnou bránou z ulice P. E. a na rastliny a okrasné dreviny v záhradnej časti pozemku. V tejto súvislosti akcentuje najmä na zápisnicu o ohliadke miesta, priestupku zo dňa 24.02.2018, teda bezprostredne po skutku, kde sú podľa jeho názoru objektívne popísané všetky zistené poškodenia, pričom následne poškodený postupne rozširoval okruh vecí, ktoré mu mal údajne poškodiť, ktoré upresnil až s odstupom 22 dní po skutku. Vyslovuje názor, že tieto skutočnosti majú vplyv nielen na rozsah skutku a výrok o náhrade škody, ale môžu mať vplyv aj na právnu kvalifikáciu skutku ako takého, čo namieta. Zdôrazňuje tiež, že súd posúdil výšku spôsobenej škody výlučne na základe dokladov, ktoré predložil poškodený, pričom má za to, že medzi konaním obžalovaného a vzniknutou škodou neexistuje príčinná súvislosť. Vo vzťahu ku skutku č. 2) rozsudku vyslovuje názor, že v danej veci môže ísť nanajvýš o priestupok proti občianskemu

spolunažívaniu, že prvostupňový súd sa dostatočne nevysporiadal s absenciou materiálnej stránky prečinu. Napokon i v prípade uloženého trestu, i tento sa mu javí neprimerane prísny, pričom zdôrazňuje, že doposiaľ žil riadnym spôsobom života, nedopustil sa žiadneho trestného činu, ani nebol trestne stíhaný za trestný čin, aj z hľadiska priestupkového postihu sa dopustil jediného absolútne marginálneho priestupku na úseku dopravy. Vyslovuje názor, že v danom prípade by bolo namieste ukladať alternatívny trest v podobe peňažného trestu. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu v časti výroku o vine a treste s tým, aby bola vec vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Citovanými ustanoveniami sa podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd dôsledne riadil. Rovnako tak v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhu na vykonanie ďalších dôkazov, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona pri otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

S touto argumentáciou prvostupňového súdu uvedenou v odôvodnení rozsudku sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ňu odkazuje. Naviac krajský súd v súvislosti s vinou obžalovaného W. C. D. ku skutku č. 1) rozsudku poukazuje na to, že skutkové okolnosti boli preukázané nielen výpoveďou poškodeného ale boli preukázané i ďalšími vykonanými dôkazmi, a to kamerovým záznamom, zápisnicou z ohliadky miesta činu, fotodokumentáciou, ako i následnými odbornými vyjadreniami, cenovými ponukami na vykonanie opráv, faktúrami, kryciami listami a v neposlednom rade i rozhodnutím poisťovne o úhrade spôsobenej škody. V prípade rozsahu pohybu obžalovaného na mieste krajský súd poukazuje nielen na kamerové záznamy, z ktorých nie je zreteľný celý pohyb, ale poukazuje i na stopy v snehu, zachytené najmä na fotodokumentácii z č.l. 88, 89, 90, 116, 117 a pod. I z tejto fotodokumentácie, ako i z kamerových záznamov je zrejmé, že obžalovaný sa dlhú dobu pohyboval na súkromnom pozemku a úplne bezprízorne ničil a poškodzoval všetky veci, s ktorými prišiel do kontaktu, či už to boli rozličné zariadenia, osvetlenie, rastliny, kde pri pohybe v tomto priestore znečisťoval tento priestor zvratkami a ďalšími odpadkami. Práve dlhšie trvajúci charakter tohto poškodzovania cudzích vecí skoro v rozsahu dvoch hodín, ako i následky, ktoré boli riadne zdokumentované a vyčíslené poškodeným W. K. I., svedčia o správnej právnej kvalifikácii konania obžalovaného.

Rovnako krajský súd považuje za správne i skutkové závery prvostupňového súdu vrátane právnej kvalifikácii konania skutku č. 2) rozsudku. Pokiaľ obžalovaný sa domáha aplikácie tzv. materiálneho korektívu, krajský súd zdôrazňuje, že samotný spôsob vykonania činu, kedy obžalovaný roztrhal vetrovku poškodeného a ešte ho následne i udrhel do obličaja, čo je zrejme z fotodokumentácie, pričom pohnútkou bol útek z miesta činu, tak takýto postup obžalovaného nemožno hodnotiť ako konanie, ktorého závažnosť by bola nepatrná. Práve naopak, úplne bezprecedentné dvojhodinové vyčítanie na

súkromnom pozemku a následný pokus o útek, keď bol obžalovaný zadržaný samotným poškodeným, svedčia o skutočnej závažnosti konania páchatela. Do rozhodnutia súdu nie je zrejmý žiadny pokus obžalovaného nejakým spôsobom podieľať sa na náhrade škody, a preto aj ľútosť obžalovaného prejavenu na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí považuje i krajský súd za účelovú.

I v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu krajský súd je toho názoru, že prvostupňový súd správne postupoval, keď obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby s krátkou skúšobnou dobou za súčasného uloženia povinnosti nahradiť škodu. Práve dlhšie trvajúce agresívne chovanie obžalovaného v kritickom čase, ako i absencia akéhokoľvek pokusu o náhradu škody pred rozhodnutím súdu, nedávajú dostatočný záver na to, že by alternatívny trest - peňažný, ktorého sa domáha obžalovaný, mohol splniť účel trestu, tak ako je uvedený v ust. § 34 ods. 1 Tr.zák. Rovnako tak správne prvostupňový súd prihliadol na spôsob spáchania činu, následky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti. Samotná skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol a bol iba postihnutý za jeden priestupok cestnej dopravy, v kontexte hore uvedených skutočností nedáva dostatočnú záruku na to, že by peňažný trest mohol splniť svoj účel. Práve naopak, krátkodobý podmienený trest odňatia slobody za súčasného uloženia povinnosti nahradiť škodu, môže splniť účel trestu, tak ako je stanovený zákonom.

S poukazom na hore uvedené dôvody senát krajského súdu považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné, a toto v zmysle ust. § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.